REGVLAE ORINATIONES ET CONSTITVTIONES CANCELLARIAE *APOSTOLICAE*

S.D.N. Gregorij diuina prouidentia Papæ. XIII.

ROMAE, Apud hæredes Antonij Bladij Impressores Camerales. 1572.

REGVLAE, ORDINATIONES, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicę S. D. N. Gregorij diuina prouidentia Papæ XIII.

Anctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Gregorius diuina prouidentia Papa xiij. suorum prędecessorum vestigiis inhærē do, normam, & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum assumptionis suæ ad summi apostolatus apicem videlicet die quartadecima mensis Maii anni ab incarnatione Domini millesimi quingentesimi septuagesimi secundi, Reseruationes, Constitutiones, & regulas infrascriptas fecit, quas etiam ex tūc suo tempore duraturas obseruari voluit, & quas nos Alexander Episcopus Tusculan. Cardinalis Farnesius nuncupatus S. R. E. Vicecancellarius vltima eiusdem mensis in Cancellaria apostolica publicari fecimus

Reseruationes generales, & speciales.

1 In primis reseruationes fecit similes illis quę in Constitutione fel. recor. Benedicti Papæ xij. quæ incipit, Ad regimen, continentur, & illas locū habere voluit. etiam si officiales in eadem cōstitutione expressi Apostolicæ sedis officiales

ante obitum eorum esse desierint, quo ad benefi cia, quæ tempore, quo officiales erant, obtinue rant. Ac reseruauit beneficia, quæ per constitu tionem Ioannis Papæ xxii. quę incipit, Execrabilis, vacant, vel vacare contigerit.

Reseruatio Cathedralium Ecclesiarum & Monasteriorum.

2 Item reseruauit generaliter omnes ecclesias Patriarchales, Archiepiscopales, Episcopales, necnon omnia Monasteria virorum valorem an nuum ducentorum Florenorum auri communi æstimatione excedentia, & voluit, quod excessus huiusmodi in literis exprimatur.

Reseruatio dignitatum, necnon suorum, & S.R.E. Cardinalium familiarium beneficiorum.

3 Item reseruauit generaliter dispositioni suæ omnes dignitates maiores post Pontificales, in Cathedralibus, etiam Metropolitanis Ecclesiis, necnon (valorem decem florenorum auri communi æstimatione excedentes) principales in collegiatis. Reseruauit etiam prioratus, prępositurąs, prępositatus, ac alias dignitates couętua les, & præceptorias generales ordinum quorū cunque, sed non Militiarum. Ac quęcunque beneficia, quæ sui etiam, dum Cardinalatus fun gebatur honore, existentes, ac S. R. E. viuentiū nunc,

nunc, & qui erunt suo tenpore Cardinalium fa miliares continui commensales, obtinent, & inposterum obtinebunt, eorum familiaritate du rante, ac in quibus, seu ad quæ ius eis competit aut competierit, etiam si ab ipsa familiaritate per obitũ Cardinalium eorundem, vel alias recesse- rint, declarans dignitates, quæ in Cathedralib⁹ etiam Metropolitañ. post Pontificales non maio res existunt, & quę ex apostolicæ sedis indulgeñ tia, vel ordinaria auctoritate, aut cõsuetudinẽ præscripta, vel alias quouis modo in collegiatis Ecclesiis principalem prȩeminentiam habere noscuntur, sub reseruatione prędicta com prehẽ di debere.

Reseruatio beneficiorum Collectorum & Subcollectorum.

4 Item reseruauit generaliter omnia beneficia ecclesiastica quorumcunque collectorum, & vnitorum in quacunque ciuitate, vel diœcesi, qui suo tempore eorum officia exercuerint; sub collectorum fructuũ, & prouentuum cameræ a- postolicæ debitorum, illa videlicet beneficia dũ taxat, quæ durante eorum officio obtinuerint, & in quibus, seu ad quæ ius tunc eis cõpetierit.

Reseruatio beneficiorum Curialium, dum curia transfertur.

5 Item reseruauit omnia & singula beneficia

ecclesiastica quorūcunq; curialiū, quos dū Curia Romana de loco ad locum transfertur eam sequendo decedere contigerit, in quôuis loco quantumcunque etiam a dicta curia remoto.

Reseruatio beneficiorum Cubiculariorum, & Cursorum.

6 Item reseruauit generaliter idem D N. Papa dispositioni suę omnia beneficia Cubiculariorum, & Cursorum suorum.

Reseruatio Beneficiorum ecclesiarum S. Petri, & S. Ioannis Lateraneñ. ac beatæ Mariæ maioris de Vrbe, ac beneficiorum titulorum Cardinalium a curia absentium.

7 Item reseruauit dispositioni suæ generaliter quęcunque canonicatus, & præhebendas, ac dignitates, personatus, & officia in principis Apostolorum, & sancti Ioannis Lateraneñ. ac beatæ Mariæ maioris de Vrbe ecclesiis, nec non ad collationē, prouisionē, & præsentationē, seu quamuis aliam dispositionem S. R. E. Cardinalium a Romañ. curia absentium ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium titulorum spectantia, quandiu absentia sua durauerit, canonicatus, & prębendas dignitates, personatus, administrationes. & offi

cia,

cia, ceteraq; beneficia ecclesiastica, cũ cura, vel sine cura, vacantia, & in antea vacatura, tam in eadem Vrbe, quam in ecclesiis, ciuitatibus, & diœc. dictorum Episcopatuum consistentia, ac decreuit irritum &c.

De literis in forma Rationi cõgruit, expediẽdis.

8 Item voluit idem D. N. Papa, quod concessa per fel. recor. Pium Papam V. prædecessorem suum, & de eius mandato, expediãtur in forma Rationi congruit, sub die coronationis suæ, vt moris est, & idem quoad concessa per piæ memor. Pium P P. iiij. et prædecessorem suum ad sex menses duntaxat ab ipso die coronationis incipiendos obseruari voluit.

Declaratio reseruationis Ecclesiarum, & Beneficiorum per prædecessores reseruatorum.

9 Item declarauit omnium, & singularum ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum prouisiones, quas prædicti prædecessores sui ordinationi, & dispositioni eorum, Necnon omnia. & singula beneficia ecclesiastica quę dicti prædecessores etiam prefatæ dispositioni cum interpositione decreti reseruantur, Quæ quidem Ecclesiæ, & monasteria, necnon sic reseruata beneficia tempore obitus eorundẽ prædecessorũ vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria huius-

modi si cómendata, vel eis administratores deputati nõ fuissent, et tunc vacassent, remansisse, & remanere per huiusmodi reseruationem, & decretum affecta, nullumque de illis præter Rom. Pontificem ea vice se ĩtromittere, vel disponere potuisse, siue posse quoquomõ. Decernens irritũ & inane si secus super illis attentatũ forsan erat tunc, vel in posterum contingerit attentari.

Reualidatio literarum prædecessoris gratiæ, & iustitiæ infra annum concessarum.

19 Item prędictus D. N. omnes, & singulas ab ipso Pio V. prædecessore suo infra annum ante diem obitus eius concessas gratiæ, vel iustitię literas temporibus debitis eorum executoribus non præsentatas omnino reualidauit, & in statũ pristinum, in quo videlicet ante fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quo ad hoc plenarie restituit ac decreuit p executores prędictos vel ab eis subdelegandos perinde ad ipsarum executionem pocedi posse & debere, ac si executio huiusmodi temporibus prædictis inchoacta fuisset.

Reuocatio vnionum.

11 Item rationalibus suadentibus causis ipse D. N. omnes vniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiões, applicationes & dismẽbrationes etiam perpetuas de quibus-

uis

uis Cathedralibus, necnō aliis ecclesiis, monaste riis, dignitatibus, personatibus, officiis, & beneficiis ecclesiasticis, eorūue domibus, prędiis & locis per cessum, vel decessum, aut quamuis aliam dimissionem. vel amissionem qualiacūq; fuerint, inuicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & mensis, dignitatibus, personatibus, officiis, beneficiis, ac piis, & aliis locis, vniuersitatibus etiam studiorum generalium, & collegiis etiam in fauorem S. R. E. Cardinalium, seu ecclesiis, monasteriis, & beficiis per eos obtentis quomodolibet apostolica, vel alia quauis, non tamen Concilii Tridentini, auctoritate factas, quę suum non sunt sortitę effectum, Ac quęcūq; concessiones, & mandata super vnionibus, annexionibus, incorporationibus, ac aliis præmissis taliter faciendis reuocauit, cassauit, & irritauit, nulliusque decreuit existere firmitatis, nec alicui quascunque clausulas, vel adiectiones in quibusuis apostolicis, etiam quæ Motu proprio aut ex certa scientia, & consistorialiter processerant & emanauerāt literas, etsi in eis decretum esset, illas extunc effectum sortitas esse, aut ius quæsitum fore, quomodolibet contenta, aduersus reuocationem, & irritationē huiusmodi voluit aliquatenus suffragari.

Reuocatio facultatum quibusuis concessarum.

12. Item reuocauit quascunque facultates con

cessas

cessas quibusuis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Prelatis, & personis, necnon Apostolicę sedis Nunciis, ac fructuum, & prouentuum Cameræ Apostolicę debitorum collectoribus, de dispensando cũ quibusuis personis super Matrimonio contracto, vel contrahendo in gradu prohibito, ac Natalium, & ætatis defectibus, & de incõmutabilibus beneficiis ecclesiasticis insimul retinendis. Necnon de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusuis beneficijs ecclesiasticis & alias à præmissis officia ipsorum Nunciorum, & Collectorum directe non concernentes, necnon facultates, & indulta quibusuis Cardinalibus, ac aliis personis etiam ad vitã de quibusuis beneficiis ecclesiasticis certarũ ciuitatũ, & diœces. in quibus ipsi nõ erant, nec vnquã fuerant veri ordinarii collatores, sed de ipsorum ordinariorũ consensu, aut ẽt sine ipsorũ cõsensu, seu se de Episcopali, vel ẽt Archiepiscopali vacãtibus, disponendi, aut Vicarios perpetuos, seu etiam temporales, qui etiam Cardinalibus, aut perso huiusmodi beneficia conferrent, vel commendarent, deputandi, aut ipsi Vicarii per quoscũq; Rom. Pont prędecesores suos deputati fuissent, etiam perinde ac si veri, & non ficti inibi ordinarii collatores essent. Ac etiam cũ decreto quod de eisdem beneficijs absq; eorundem Cardinalium

lium, vel personarum consensu, etiam per sedē apostolicam pro tempore factæ nullius essent roboris quomodolibet concessa, etiam si in literis desuper confectis siue clausulę restitutoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & alię efficaciores quas pro expressis haberi voluit, quo ad omnia in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiam si Nuntiis eisdem dictæ sedis legatis de latere cōperens sit concessa potestas. Decernēs irritum &c.

Reuocatio facultatum conferendi Beneficia reseruata.

13 Item reuocauit quascumque facultates, & literas desuper confectas, per quas quicūque sui prædecessores Romañ. Pont. quibusuis personis ordinariam collationem, seu aliam dispositionē Beneficiorum Ecclesiasticorum de iure vel consuetudine habentibus, & quauis ēt Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia dignitate, vel alio, non tamen Cardinalatus, honore fungentibus, quauis consideratione, vel intituitu etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de apostolicæ potestatis plenitudine concesserant, aut quamdiu viuerant, vel suis Ecclesiis, seu Monasteriis præessent, aut ad aliud tempus de Beneficiis ecclesiasticis generaliter reseruatis seu affectis, ad eorum collationem, prouisionem

præsen-

præsentationem, electionem, & quamuis aliam dispositionem communiter, vel diuisim spectantibus disponere libere, & licite valerent, aut etiã ad id per eosdem prædecessores Vicarii perpetui, vel ad tempus constituti forent.

De dictionibus numeralibus.

14 Item vt in apostolicis literis committendi crimen falsi peramplius tollatur occasio, voluit, statuit, & ordinauit, quod dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Non. & idus immediate poni consueuerunt, per literas, & syllabas extense scribantur. & illæ ex prefatis literis in quibus huiusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur.

De coucurrentibus in data.

15 Item voluit, quod de concurrentibus super vacantibus, seu certo modo vacaturis beneficiis, illis quibus gratię Motu proprio conceduntur, ceteris simili modo gratias nõ habentibus, alias graduati non graduatis, aut inter graduatos magis graduati, ac inter ęqualiter graduatos prius graduati, necnon colorato titulo possessores nõ possessoribus, ac inter personas alias in Curia pręsentes absentibus ab ea, ac inter pręsentes nõ beneficiati beneficiatis, & similiter inter absentes ceteris paribus oriundus nõ oriundo, & Diœcesanus

cesanus non diœcesano, In reliquis vero singuli, qui prius apostolicas desuper literas eorum executoribus præsentauerint, aliis in ipsorum, de quibus agi contigerit, beneficiorum assecutione preferatur.

De non tollendo ius quæsitum.

16 Item ne per varias, quę pro commissionibus seu mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque fiunt suggestiones, iustitia postponatur, idem D. N. decreuit, & declarauit suæ intentionis esse, quod deinceps per quã-cumque signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas apostolicas pro cũmissionibus, seu mandatis, aut declarationibus huiusmodi, etiam si motu proprio, & ex certa scientia, ac ẽt ante motam litem a Sanctitate sua emanauerĩt, vel de eius mandato faciendas, nulli ius sibi quęsitum quomodolibet tollatur.

Regula de viginti.

17 Item voluit, quod siquis in infirmitate constitutus resignauerit aliquod beneficiũ, siue simpliciter, siue ex causis permutationis, vel alias dimiserit, aut illius Commendæ cessent, seu ipsius beneficij vnionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis dum esset sanus signatę, & postea infra viginti dies a die per ipsum resignã-

tem

tem præſtandi conſenſus computandos de ipſa infirmitate deceſſerit, & ipſum beneficium quauis auctoritate conferatur per reſignationem ſic factam, collatio huiuſmodi ſit nulla, ipſumque beneficium nihilominus per obitum cenſeatur vacare.

De Idiomate.

18 Item voluit, quod ſi contingat ipſum alicui perſonæ de Parochiali Eccleſia, vel quouis alio beneficio exercitium curę animarum parochianorum quomodolibet habente prouidere, ſeu mandare prouideri, niſi ipſa perſona intelligat, & intelligibiliter loqui ſciat idioma loci, vbi eccleſia, vel beneficium huiuſmodi conſiſtit, prouiſio, ſeu mandatum, & gratia deſuper, quo ad parochialem eccleſiam, vel beneficiũ huiuſmodi, nullius ſit roboris, vel momenti.

De non impetrando beneficium per obitum viuentium.

19 Item ſi quis ſupplicauerit ſibi de beneficio quocumq; tanquam per obitum alicuius, licet tunc viuentis, vacante prouideri, & poſtea per obitum eius vacet, prouiſio, & quęuis alia diſpoſitio dicto ſupplicanti per obitũ huiuſmodi denuo faciendæ nullius ſint roboris, vel momenti.

De

De vnionibus, & Vnionum confirmatione.

20 Item voluit, quod petens beneficia ecclesiastica alijs vniri, teneantur exprimere verum annuum valorem secundum communem æstimationem tam beneficij vniendi, quam illius, cui vniri petitur. Alioquin vnio non valeat, & semper in vnionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest, & idem voluit obserua ri in confirmationibus vnionum factarum.

De mendicantibus transferendis.

21 Item de mendicantibus, qui ad alios ordines transierint pro tempore, voluit Constitutionem fel. rec. Martini Papę quinti prædecessoris sui desuper factam, & in libro Cancellarię Apostolicę descriptam, quæ incipit. Viam ambitiosæ cupiditatis &c. firmiter obseruari.

De male promotis.

22 Item de Clericis extra tempora a iure statuta, siue ante ætatem legitimam, aut absque dimissoriis literis ad sacros ordines se promoueri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ mem. Pii ij. similiter prędecessoris sui desuper editam, & in dicto Cancellariæ apostolicę libro descriptam, quæ incipit. Cum ex sacrorum ordinum, & c. pari modo obseruari.

De

23 Item declarauit idem D.N. quod libra Turonen̄. paruorum, & florenus auri de Camera pro æquali valore in concernentibus literas, & Cameram apostolicam computari, & æstimari debeant.

De beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

24 Item præfatus D.N. Papa voluit, decreuit, & ordinauit, quod quæcumq; concessiones, gratias, & mandata etiam Motu proprio, & cum derogatione huius constitutionis; quę ab eo pro quibusuis personis emanauerint, de prouidendo eis de quibusuis beneficiis vacaturis per promotionem quorumcumque ad Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si huiusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promouédorum ipsorum pręcesserint, Necnon quęcumq; collationes, prouisiones, & dispositiones pro tempore faciédę de pręmissis, ac quibusuis aliis beneficiis ecclesiasticis, sęcularibus, & regularibus, quæ per promouendos, vel assumendos ad quascumque pręlaturas inter illarum vacationis & huiusmodi promotionis, vel assumptionis tépora, simpliciter, vel ex causa permutationis vbicumque resignari, vel alias dimitti contigerit,

cum in de secutis pro tempore sint cassæ, & irritæ, nulliusq; roboris, vel momenti.

De non iudicando iuxta formam supplicationum, sed literarum expeditarum.

25 Item cum ante confectionem literarũ gratia apostolica sit informis, voluit, statuit, & ordinauit idem D.N. quod Iudices in Rom. Cur. & extra eam pro tempore existentes, etiam si sint S.R.E. Cardinales, causarum Palatij Apostolici Auditores, vel quicumq; alij, non iuxta supplicationum signatarum super quibusuis impetrationibus (nisi in dicta Curia duntaxat sint commissiones iustitiam concernentes per placet, vel per sanctę Romanę Ecclesię Vicecancellarium iuxta facultatem super hoc sibi concessam signatę) sed iuxta literarum super eisdem impetrationibus & concessionibus confectarum tenores, & formas iudicare debeant. Decernentes irritũ, &c. Et si literę ipsę per præoccupationẽ vel aliàs minus bene expeditę reperiantur, ad illorũ quorom interest instantiam ad apostolicam Cancellariam remitti poterunt per eius officiales, quibus huiusmodi tenores, & formas restringero conuenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellarię producendis.

26 Item attendens D.N. Papa, quod super ha-

B bendis

bendis de Cancellaria apostolica regulis, & constitutionibus inibi descriptis, faciliter per eos, qui in Romana curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quod super earumdem regularum & constitutionum, quas iuxta varietatem occurrentiũ causarum, & negotiorum aliquoties immutari conuenit, probando tenore vel effectu testium plerumque tenacem desuper memoriam nõ habentium depositionibus stari deberet, voluit statuit, & ordinauit, quod deinceps quilibet ex Auditoribus causarum Palatij apostolici, & alij, etiã si sanctæ Romanæ Eccl. sint Cardinales in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate apostolica, Iudicibus etiam in causis actu pẽdentibus, super huiusmodi tenore vel effectu probando, dumtaxat stet, fidemq; adhibeat cedulæ, seu scripturæ desuper a duobus de maiori parco, quod danda sit a tergo signatæ, & etiam duobus aliis literarum apostolicarum Abbreuiatoribus in ipsa Cancellaria auscultatę, & domini Vicecãcellarij, seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptæ, vt moris est, quicquid autem secus fieri contigerit, nullius sit roboris vel momenti

De surrogandis collitigantibus.

27 Item D.N. cupiens litium succidere anfractus, & ne noui collitigantibus aduersarij dor-

tu

tur, prouidere, voluit, statuit, & ordinauit, quod quoties deinceps aliquem super quouis ecclesiastico beneficio collitigantem in iure, vel ad ius, si quod forsan eius aduersario in dicto beneficio competierit surrogari concesserit (dúmodo præfatus collitigans in dicto beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum aduersarium, postquam illud per triennium pacifice possederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de premisso iure, siue túc vacet, vel cum vacauerit, impetrationes, vel cócessiones etiam Motu proprio infra mensem ante concessionem huiusmodi factę nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorú fraudibus obuiare, qui viuentium beneficia, illorum prętertim, quibus aut propter senium, aut propter infirmitaté immineret vitę periculum, impetrant, vt illis decedentibus, tamquam collitigantes in eorum iuribus facilius subrogentur, voluit, vt deinceps nullus in iure, vel ad ius in beneficio defúcti, quod illo viuéte in casibus pręmissis, vel similibus impetrauerit, aliquo modo subrogetur, ac subrogatio, vel gratia si neutri, si nulli, seu nouę prouisionis, aut perinde valere, taliter impetrandi nullatenus suffragetur, quod etiam strictissime obseruari mandauit in impetrationibus beneficiorum per priuationem, & amotionem, ex quibusuis criminibus, & excessibus forsan perpetratis,

etiam si vsque ad diffinitiuam sententiam, quę tamen in rem non transiuerit iudicatam, processum foret.

De verisimili notitia.

28 Item voluit, & ordinauit, quod omnes gratiæ, quas de quibusuis beneficiis ecclesiasticis cum cura, vel sine cura sæcularibus, vel regularibus per obitum quarumcunq; personarum vacantibus inantea fecerit, nullius roboris, vel momenti sint, nisi post obitum & ante datam gratiarum huiusmodi tantum tempus effluxerit, quod interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam eiusdem domini nostri verisimiliter potuerit peruenisse.

Non valeant commissiones causarum, nisi literis expeditis.

29 Item quod omnes, & singulæ commissiones causarum, quas inantea fieri contigerit, obtentæ, vel occasione cōcessionum dumtaxat apostolicarum de beneficiis ecclesiasticis gratiarū, super quibus literæ apostolicę confectę non fuerint, ac processus desuper habendi, nullius sint roboris, vel momenti, nisi ipsę literæ infra terminum ad articulandum expediantur, & interim non sit vera lis. nec sit locus regulę de subrogandis collitigantibus.

De

De impetrantibus beneficia per obitum familiarium Cardinalium.

30 Item voluit, quod impetrans beneficium vacans per obitum familiaris alicuius Cardinalis, teneatur exprimere nomen, & titulum ipsius Cardinalis, & si ille in Curia fuerit, eius ad id accedat assensus, alias desuper gratia sit nulla. & idem seruari voluit, si dicti familiares eorundem Cardinalium familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritaté similem transierint, quo ad beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus prius ipsa familiaritate durante, ius eis competierit. Ita quod, quo ad illa, Cardinales, quorum prius familiares fuerint, suum habeant adhibere consensum. Declarans præsentem constitutionem locum non habere in illis beneficiis, quæ nõ solum ratione familiaritatis continuæ commensalitatis huiusmodi, sed etiam ratione officiorum, quæ familiares ipsi tempore obitus eorum in dicta curia, vel extra eam obtinerent, aut antea obtinuissent dictæ dispositioni generaliter reseruata, vel affecta fuisse apparerent. Necnõ illos, quo ad effectum, dictæ constitutionis, familiares eorundem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium familiares continui commensales ad minus per quatuor menses fuisse probarentur.

Decernens irritum &c.

Super eadem familiaritate.

31 Item idem D. N. ad euitandas lites, & contentiones, quæ ex precedenti sua constitutione exoriri possent vestigiis predecessorum suorum inherendo, voluit, statuit, & ordinauit, quod si beneficia quę per obitum familiarium cōtinuorum commensalium eorundem Cardinaliū in futurum vacabunt, cessantibus apostolicis reseruationibus, ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti constitutione non comprehendantur, quo ad hoc, vt in prouisionibus taliū beneficiorum super expeditionibus literarū illius Cardinalis, cuius familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat, sed beneficia huiusmodi ad collationem seu quamuis aliam dispositionem Cardinalis ordinarii collatoris, vt præfertur, libere spectare censeantur; & si apud Sedem Apostolicam beneficia huiusmodi per obitum dictorum familiarium vacauerint, tunc in prouisione talium beneficiorum super expeditione literarum illius Cardinalis exigatur cōsensus, si in Romana Curia præsens fuerit, ad quem eorundem collatio, vel dispositio, vt præfertur, pertinere deberet.

Signatura

Signatura per Fiat præferatur alteri
per Concessum.

52 Item voluit idem D.N. quod concurrentibus eadẽ die super quocunq; beneficio per fiat, & concessum Signaturis, ex eis per fiat etiam vt petitur habens, alteri per concessum etiam Motu proprio habenti prȩferatur, etiã si in illa per concessum prægnantiores, & quantumlibet priuilegiatiuȩ essent clausulæ.

Deannali possessore.

53 Item S.D.N. vt improbi lites exquirentiũ motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinauit, quod quicunq; beneficium ecclesiasticum tunc per annum immediate præcedentẽ pacifice possessum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetrauerit, nomen, gradum, & nobilitatem possessoris eiusdem, & quot annis illud ipse possederit, ac specificam, & determinatam, ex qua clare poterit constare, quod nullum ipsi possessori in dicto beneficio ius competat, causam in huiusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad iudiciũ euocari facere, causamq; ex tunc desuper infra annum vsq; ad sententiam diffinitiuam inclusiue prosequi debeat, & teneatur. Alioquin impetratio prædicta, & quæcunque inde secuta nullius existant firmitatis, & idem impetrans de dã

nis, & interesse possessorem prędictum propterea contingentibus ei satisfacere: & si possessorem ipsum iniuste, friuole, & indebite molestasse repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persoluere Cameræ Apost. sit astrictus, nec alius quam præmissæ vacationis modus etiam per literas, Si neutri, aut surrogationis, aut alias sibi, quo ad hoc, vt beneficium huiusmodi ea vice cõsequi, aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudque nullatenus inantea litigiosum propterea censeatur: quod etiam extendi voluit ad impetrantes beneficia ecclesiastica cuiuscunque qualitatis per priuationem, & amotionem, vel alias propter commissa excessus, & crimina vacantia, vel vacatura, & similiter ad impetrantes beneficia tanquã vacantia per deuolutioné.

De triennali.

14 Item statuit, & ordinauit idem D.N. quod si quis quæcunq; beneficia ecclesiastica qualiacunque sint absque simoniaco ingressu ex quouis titulo apostolica, vel ordinaria collatione, aut electione, & electionis huiusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum ad quos beneficiorum huiusmodi collatio, prouisio, electio, & præsentatio, seu quęuis alia dispositio pertinet, per triennium pacifice possederit (dummodo in beneficiis huiusmodi, si dispo-

 sitioni

sitioni apostolicę ex reseruatione generali in corpore iuris clausa reseruata fuerint, se non intruserit) super eisdem beneficiis taliter possessis molestari nequeat. Necnon impetrationes quaslibet de beneficiis ipsis sic possessis factas irritas, & inanes censeri debere decreuit, antiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

De non appellando ante diffinitiuam sententiam.

35 Item idem D.N vt finis litibus celerius imponatur, & litigantium parcatur sumptibus, & expensis, suorum prædecessorum constitutionibus & statutis, inhærendo, statuit, & ordinauit, quod in causis in Romana Curia pendentibus, & qu a s in posterum contigerit agitari, nulli ante diffinitiuam sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoria, quæ vim habeat diffinitiuæ, vel a grauamine minime concernente negotiũ principale, quod non possit per appellationem a diffinitiua sententia reparari: nullæque causæ appellationum committantur, nisi in cõmissione exprimatur, quod interlocutoria vim diffinitiuæ habeat, vel grauamen sit tale, quod in appellatione a diffinitiua non valeat reparari. Alioquin appellationes, & commissiones in posterũ, & quicquid inde secutum fuerit, nullius sit roboris

boris vel momenti, commissionibus appellatio-num iam iudicibus præsentatis, & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latius super eisdem sententiis secundo, vel vlterius ab eis nõ liceat appellare. Appellantes vero, & appellatio nes etiam ab interlocutoriis, & grauaminibus huiusmodi suo, vel alterius nomine prosequentes si succubuerint, vltra expensas, & damna, ad quæ resarcienda de iure condemnatus compelli tur, viginti florenorum auri pœna mulctetur.

Non stetur commissioni post conclusionem.

36 Item statuit, & ordinauit, quod in cõmissionibus de iustitia, seu mandatis etiam consisto rialibus per eum, seu de eius mandato, vel aucto ritate in causis, in quibus conclusũ existat, in po sterum concedendis, etiam si in eis de cõclusio ne huiusmodi implicite vel explicite mentio facta fuerit, nihil censeatur esse cõcessum, nisi per concessionem commissionis huiusmodi deroge tur expresse.

De literis religiosorum expediendis.

37 Item voluit, & ordinauit, quod si aliqui religiosi petũt aliquod beneficium ad nutum amo uibile, cum clausula, quod exinde pro solo nutu

Abbatis

Abbatis, vel superioris amoueri non possint, literæ quo ad ipsam clausulam nullatenus expediātur, nisi idem D.N. ponat in signatura, quod nō possit amoueri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De clausula ponenda in literis permutationum beneficiorum.

38 Item si cōmittatur alicui beneficii resignationis receptio, ponatur clausulā, Attente quoq; prouideas &c. Et si ex causa permutationis resignationes fiant, ponatur clausula, Quod neuter permutantium ius acquirat, nisi quilibet ipsorū ius habuerit in beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

39 Voluit, quod si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus litaræ desuper concedantur, nisi in petitione desuper huiusmodi defectus exprimantur, vel per, Fiat vt petitur, supplicatio signata fuerit.

De derogatione iurispatronatus.

40 Item voluit, quod super quouis beneficio ecclesiastico de iurepatronatus laicorum nō expediantur literę, nisi ponatur expresse, quod tale beneficiū tanto tempore vacauit, quod eius collatio ad Sedem Apost. legitime est deuoluta, vel quia tempus patronis laicis ad p ræsentandum a

iure

iure pręfixum lapſum exiſtat, aut ad id patronorum ipſorum accedat aſsenſus. Et ſi per ipſum iuripatronatus huiuſmodi derogari contigerit, ſi ius huiuſmodi ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat, & de hoc in literis prouiſionis, vel mandati de prouidendo dę dicto beneficio mentio facta nō fuerit, non cenſeatur quomodolibet derogatum.

De commendis.

41. Item voluit, quod nulli ſæculari de regulari, nec religioſo de ſæculari beneficiis commendæ detur, niſi in ſignatura per clauſulam, ad partem, ſuper petitione commendæ huiuſmodi, de commenda ipſa mentio fiat.

De reformationibus.

42. Item voluit, ſtatuit, & ordinauit, quod ſuper quibuſcunque reformationibus ſignatis ſuper impetrationibus quorumcunq; beneficiorū vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ ſuper prima data expediri poſſint, ſi ex huiuſmodi expeditione ſub tali data cuiquam videatur poſse fieri præiudicium, literæ huiuſmodi ſub ipſa prima data nullatenus expediantur, niſi reformationes huiuſmodi per Fiat ſub prima data ſignatæ fuerint.

De

De conſenſu in reſignationibus, & penſionibus.

43 Item voluit, & ordinauit, quod ſuper reſignatione cuiuſcunq; beneficii eccleſiaſtici, ſeu ceſſione iuris in eo quam in manibus ſuis, vel in Cancellaria apoſtolica fieri contigerit, apoſtolicæ literę nullatenus expediantur, niſi reſignans, vel cedens, ſi præſens in Romana Curia fuerit, perſonaliter, alioquin per procuratorem ſuū ad hoc ab eo ſpecialiter conſtitutū expeditioni huiuſmodi in eadem Cancellaria expreſſe conſenſerit, & iurauerit, vt moris eſt: & ſi ipſum reſignantem, vel cedentem pluries ſuper vno & eodem beneficio in fauorem diuerſarum perſonarum ſucceſſiue conſentire contigerit, voluit Sanctitas ſua, quod primus cōſenſus tenere debeat, & alii poſteriores conſenſus, ac literæ illorū prętextu etiam ſub priori data expeditæ, pro tempore nullius ſint roboris, vel momenti. Nec literæ reſeruationis, vel aſſignationis, etiam Motu proprio, cuiuſuis penſionis annuæ ſuper alicuius beneficii fructibus expediri poſſint, niſi de conſenſu illius, qui penſionē perſoluere tunc habebit.

De ingreſſu Religionis.

44 Item non dentur literę ſuper beneficiis vacaturis per ingreſſum Religionis, niſi ille præceſſerit datam ſuper petitionis.

Non

Non valeat impetratio facta per modum in Cancellaria exprimendum.

45 Item voluit, quod si petatur aliquod beneficium vacans per modum in Cancellaria apostolica exprimẽdum, talis impetratio nõ valeat, nec literæ desuper expedianrur.

De executione facienda.

46 Item voluit, statuit, & ordinauit, quod quotiescunq; per signaturam suam, vel de eius mandato factam, super exequẽdis aliquibus, cũ adiectione proprii nominis, vel dignitatis cuiusuis, iudex datur, literę desuper expediantur cum expressione, quod idem iudex executionem faciat per seipsum.

De dispensationibus in gradibus consanguinitatis.

47 Voluit, quod in literis dispensationum super aliquo gradu consanguinitatis, vel affinitatis, aut alias prohibito, ponatur clausula, Si mulier rapta non fuerit. Et si scienter, ponatur clausula addita in quaterno.

Super defectu natalium.

48 Voluit, quod in dispensationibus super defectu Natalium, quod possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula, Quod non

prẹiudi-

prçiudicetur illis ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.

Super dispensationibus.

49 Item, quod per quamcunq; signaturam in quauis gratia nullatenus dispensatio veniat, nisi dicta gratia totaliter effectum huiusmodi dispésationis concernat, vel alias nihil conferat, aut operetur.

Nulli suffragetur dispensatio, nisi literis confectis.

50 Item, cum concessiones super gratiis dispésationum quarumcumq; quibusuis per ipsum D.N. concessarum, vel concedendarum per regulas Cancellariæ apostolicæ sint prouide limitatæ, licet aliquando in petitionibus super hmôi di concessionibus oblatis multa sint petita, ne quis talium concessionū prætextu id dispensatiue tenere, aut facere prçsumat ad quod concessiones huiusmodi se non extendant, Voluit idé D.N. quod nulla talis dispensatio cuiquam in iudicio, vel extra suffragetur, antequam super ea literæ apostolicę sint confectæ.

De clausulis ponendis in literis indulgentiarum.

51 Item voluit, quod in literis indulgentiarū ponatur, quod si Ecclesię, vel Capellæ, vel alias aliqua indulgentia fuerit per ipsum concessa, de qua

qua inibi specialis mentio facta non sit, huiusmodi literæ sint nullę.

De indulgentiis concessis ad instar.

52 Item voluit idem D. N. quod literę super indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valore beneficiorum in impetrationibus.

53 Item voluit, quod in gratiis, quas quibusuis personis de beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis fuerit prouisum, vel concessum, aut mandatum prouideri, verus annuus valor per Marcas argenti, aut sterlingorum, vel libras Turonensium paruorũ seu floreñ. auri, aut ducati, vel vncias auri, seu aliam monetam secundum communem æstimationem exprimatur, nisi personæ prædictæ beneficia, quę tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quę ius eis competit, iuxta ipsarum oblationes, aut alias dimittere teneãtur, alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ. Et idem seruetur in gratiis, quas a sanctitate sua Motu proprio emanare contigerit, quo ad beneficia, de quibus per sanctitatem suam pro tempore prouidetur, seu prouideri mãdatur

datur, aut alias diſponitur, ac literis, per quas pro tempore ad eccleſiarum Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monaſteriorum regimina promotis conceditur, quod Monaſteria, & alia beneficia eccleſiaſtica ſæcularia, & regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quę ius eis competit, retinere poſſint.

De clauſulis in beneficiis vacantibus ponendis.

54 Voluit, & ordinauit, quod quādo prouidet, ſeu mandat prouideri alicui de beneficio eccleſiaſtico vacante, tunc dari poterunt clauſulæ, ſi petantur, Etiam ſi illud quouis modo, &c. ſeu ꝑ conſtitutioné Execrabilis vacet, ac ſpecialiter reſeruatum inter aliquos litigioſum ſit, & eius collatio deuoluta fuerit. Et ſi pro collitigante, vel ſurrogationem, aut Si neutri, vel Si nulli &c. petente, ſi tunc lis ſpecifice exprimatur, Nec detur aliqua generalis reſeruatio diſpoſitiue, niſi deſuper in conceſſione ſpecialis, & expreſſa, ac pure & non ſub conditione mentio fiat, & tunc reliquæ reſeruationes ibi contentę veniant. Si vero tempore expeditionis inde literarum generalis reſeruatio huiuſmodi probari non poſſit, aut in nouis prouiſionibus, ſeu pro collitigantibus, ſi neutri, vel ſi nulli &c. ſit expreſſum, quod ab aliquibus aſſeritur, illum cuius beneficium

conceditur collectorem, vnicum subcollectoré, abbreuiatorem, vel familiarem, notarium, aut dictæ sedis officialem fuisse, clausula ponatur, Etiam si dictum beneficium, ex eo quod talis collector, vel vnicus subcollector, abbreuiator, vel familiaris, notarius, aut dictæ sedis officialis fuit, dispositioni apostolicæ generaliter reseruatum existat, dummodo nõ sit in eo alicui specialiter ius quæsitum. In reliquis vero nulla clausula detur, vnde reseruatio generalis elici possit, nisi desuper signatura per duplex Fiat signata sit, aut reseruatio, vel alias specialiter habeatur.

De expressione qualitatum beneficiorum in impetrationibus.

55 Item voluit, quod super beneficiis ecclesiasticis de qualitatibus illorum, videlicet an dignitates, personatus, vel officia sint, eisque cura immineat animarum, & ad illa consueuerint qui per electionem assumi, mentio fiat alias gratiæ desuper factę sint nullę. & si qualitates huiusmodi affirmatiue, vel conditionaliter non exprimatur, negatiua expresse desuper fiat in beneficiis, quę tales qualitates, vel ex eis aliquas consueuerint habere.

De beneficijs vacantibus per contractum matrimonij.

56 Item si reseruetur beneficium per contractũ Matrimo-

Matrimonii; non dentur alii modi vacationum de futuro, nec censeatur beneficium reseruatum specialiter, vel affectum, nisi sequatur matrimonium, sed ĩ beneficiis per promotionem, aut ingressum religionis. vel assecutionem vacaturis ponatur clausula, etiam si non petatur, Cum beneficia huiusmodi præmisso, vel alias quouis modo &c. præterquam per obitũ obtinentis vacare contigerit, etiam si vacent.

De clausulis ponendis in literis Religiosorum.

57 Item voluit, quòd si petatur aliquem in religiosum recipi, & sibi de quouis beneficio ecclesiastico prouideri, per simplicem signaturã Fiat, receptio huiusmodi duntaxat detur, adiecto Si petens idoneus sit, aut aliud canonicum non obsistat: & exprimatur si certus numerus regularium sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expresse concedatur. Et si numerus iste non existat, ponatur, Dummodo receptionis locus huiusmodi nimium propterea non grauetur.

De translatione Religiosorum.

58 Item si regularis petat sibi de beneficio ab aliquo monasterio, vel alio regulari loco dependente prouideri, & appareat ex petitione huiusmodi, quod alterius monasterij, vel loci religio-

ſus ſit, licet ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clauſulis Si eſt ita.

59 Item quod in literis ſuper beneficiis per conſtitutionem Execrabilis vacãtibus ponatur clauſula, Si eſt ita, ſimiliter de quibuſcunque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti prouideri de vacaturo dentur literę de vacaturo, & e conuerſo.

60 Item petenti ſibi prouideri de vacaturo, dentur literę de vacaturo, & e conuerſo, prout expedierit impetranti.

De mandatis Apoſtolicis, & executorialibus.

61 Voluit, & ordinauit, quod mandata apoſtolica ſuper ſententiis in Romana Curia latis executioni demandandis ſub bulla expediãtur, aliàs ſint nulla.

Reuocatio decimarum, & aliarum impoſitionum

63 Item reuocauit quaſcunque decimarum, ſubſidiorum, vigeſimæ, & aliorum onerum impoſitiones, quæ a præfato Pio V. prædeceſſore ſuo ex quauis cauſa, etiam in ſubſidium expeditionis contra Turchas, & Orthodoxæ fidei hoſtes

hostes emanarunt, & quascunque facultates super decimarum, vigesimæ, & onerum huiusmodi exactione quibusuis fructuum, & prouentuũ Cameræ apostolicæ debitorum collectoribus, & apostolicæ sedis nunciis ab eodem prædecessore concessas. Suspendit quoque ad suæ sanctitatis, & sedis apostolicæ beneplacitum quascunque plenarias indulgentias ab eodem prędecessore ex quauis causa etiam expeditionis huiusmodi concessas, si quę per Nuncios, vel quęstores deferebantur; Necnon deputandi, & eligendi confessores, qui plenarie absoluant, & alia faciant ad earundem indulgentiarum suspensarum effectum, reliquasque facultates ipsas indulgentias quomodolibet cõcernentes, pręterquã quoad ea in quibus indulgentiæ, & facultates in aliqua sui parte sint sortitæ effectum: ita vt illis, qui implétes iniuncta eis in literis indulgentiarum hmõi iam consecuti sunt facultatem eligendi confessores, qui absoluãt eos plenarie in mortis articulo, per huiusmodi suspensionem non pręiudicetur, quin facultate ipsa vti possit in futurum. Decreuit quoque irritum, & inane quicquid facultatũ reuocatarum earundem prætextu in posterum contigerit attentari.

Reuocatio facultatum percipiendi pretium officiorum.

63 Item reuocauit, cassauit, & annullauit, ac

irritas declarauit quascũque facultates percipiẽdi pretiũ officiorum Romanæ Curiæ pro tẽpore vacantium in toto vel in parte, ac quasuis cõcessiones, & collationes, aliasque dispositiones per fel. record. Pium PP. V. prędecessorẽ suum de dictis officiis, etiam ex die collationum, concessionum, & dispositionum earundem inantea vacaturis in fauorem quarumcunq; personarũ, ecclesiarum, monasteriorum, piorum locorum, collegiorum, seu eorum mensarum, etiã perpetuo, etiam in vim cõtractus, & ex titulo oneroso; & sub alia quauis verborum forma, quam & præmissorũ tenores pro expressis haberi voluit; concessas, & factas quoad officia, quę post obitũ ipsius prędecessoris vacarunt, & inposterum quomodolibet vacabunt.

Quod fructus in tertia parte augeri possint vigore clausulæ.

64 Item cum nonnulli in impetrationibus beneficiorum ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & certo mõ vacaturorum, asserendo illorum fructus &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquam obtineant a S. sua, vt huiusmodi valorem annuum augere possint, vt verius possit in confectiõe literarum super huiusmodi impetrationibus sũma, ac valor ipse annuus exprimi alter desuper non

non ſpecificato, ne de virtute huiuſmodi conceſſionis in poſterum hæſitari contingat, declarauit prætextu conceſſionis huiuſmodi valorem ipſú vſque ad tertiam partem valoris expreſſi, & in prima, quæ deſuper fiet, literarum expeditione dumtaxat augeri poſſe, & eas, quas literis iam expeditis cum expreſſione valoris ſpecificati, aut non integro augmento prædicto, denuo deſuper expediri contigerit literas cum aliquo augmento valoris huiuſmodi, nullius eſſe roboris, vel momenti, etiam ſi Motu proprio beneficiales gratiæ, & diſpoſitiones quęcunque a S. ſua emanarent.

De inſordeſcentibus.

65 Item ne perſonis, pro quibus literę ſuę ſanctitatis emanabunt, ob generalem abſolutionem a cenſuris eccleſiaſticis, quibus ligatæ forent, ad eorundem effectum indifferenter concedi, & in literis Apoſtolicis apponi ſolita præſtetur occaſio cenſuras ipſas vilipendendi, & inſordeſcendi in illis, ſtatuit, & ordinauit huiuſmodi abſolutionem, & clauſulam in literis, quas in futurum cum illa concedi continget, non ſuffragari non parentibus rei iudicatę, incendiariis, violatoribus eccleſiarum, falſificatoribus, & falſificari procurantibus literas, & ſupplicationes apoſtolicas, & illis vtentibus, receptatoribus, & fautoribus eorum; ac res vetitas ad infideles deferętibus,

tibus, violatoribus ecclesiasticę libertatis, via facti, ausu temerario apostolicis mandatis non ob temperantibus, & nuncios, vel executores apostolicæ sedis, & eius officialium eis commissa exequentes impedientibus, qui propter pręmissa, vel aliquod eorum excommunicati a iure, vel ab homine, per quatuor menses scienter excommunicationis sententiam huiusmodi sustinuerint, & generaliter quibuscumque aliis, qui censuris aliquibus, etiam alias quam, vt pręfertur, quomodolibet ligati in illis per annnm continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant vltra debitum.

66 Item idem D. N. exactionibus, quas sanctitas sua non sine displicentia plerumque fieri intellexit per officiales Rom. Curiæ, qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio officiorum, quæ obtinent, non contenti, vltra a prosequentibus negotiorum quorundam expeditionem in eadem exigere non verentur, obuiare volens, districte præcipiendo inhibuit omnibus, & singulis quęuis officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cetero quicquam pretextu officiorú, quę obtinent, quouis colore etiam celerioris expeditionis vltra emolumenta huiusmodi exigere, seu ad hunc effectum expeditionem eorum quę eis incumbunt malitiose differre, sub excommunica-

municationis, & pręter illam ſuſpenſionis a per ceptione emolumentorum huiuſmodi pro prima ad ſemeſtre, & pro ſecunda ad annatam, & pro tertia vicibus, quibus ſic excederent, priuationis officiorum per eos obtentorum, in quibus ſic exceſſerint, pœnis. Ac voluit, quod S. R. E. Vicecancellarius, Camerarius, & Maior Pęnitentiarius excedentes ipſos reſpectiue, prout eis ſubſunt, per ſubtractionem emolumentorum eorundem, ac alias, vt pręmittitur, compellant ab huiuſmodi illicitis exactionibus abſtinere, & contra eos per prędictas pœnas, & alias prout melius expedire viderint, procedant.

Quod Cardinales non comprehendantur ſub regulis faciendis.

67 Item cum S. R. E. Cardinales ipſi Sanctiſſimo D. N. aſſiſtant, ac propterea debeant ſpecialibus prerogatiuis, & priuilegiis gaudere, Idē D. N. ſtatuit, ordinauit, decreuit, & declarauit, quod in quibuſcumque conſtitutionibus, & regulis per Sanctitatem ſuam inpoſterũ poſt hanc primam editionem, & ſuarum conſtitutionum, & regularum publicationem faciendis, non includantur ipſi Cardinales, niſi illæ eorundē Cardinalium fauorem concernant, vel ipſę conſtitutiones edendę de eorumdem Cardinalium, vel maioris partis eorum conſilio editę fuerint.

De

De poteſtate Reuerendiſſimi D. Vicecancellarij, & Cancellariam Regentis.

68 Primo, quod poſſit committere abſolutionem illorum, qui ignoranter in ſupplicationibus, vel in literis apoſtolicis aliquid ſcriberent, corrigerent, vel delerent.

Item, quod poſſit corrigere nomina, & cognomina perſonarum, & beneficiorum, dum tamen de corpore conſtet.

Item, quod poſſit omnes cauſas beneficiales etiam non deuolutas committere in Curia, cum poteſtate citandi ad partes.

Item, quod proceſſus apoſtolica auctoritate decretos aggrauare poſſit cum inuocatione brachij ſæcularis, & ſententias executioni demandari facere contra intruſos, & introducendos p literas apoſtolicas deſuper conficiendas, & non aliàs.

Item, quod poſſit ſignare ſupplicationes manibus duorum Referendariorum ſignatas de beneficiis eccleſiaſticis ſæcularibus, & regularibus diſpoſitioni apoſtolicæ generaliter non reſeruatis, quorum cuiuslibet valor centum florenorũ auri de Camera, vel totidem librarum Turoneñ. paruorum, ſeu totidem in alia moneta ſecundũ communem æſtimationem valorem annuum non excedat.

Item,

Itē, quod poſſit ſignare ſupplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus ſignatas de nouis prouiſionibus, ſi neutri, & ſubrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clauſula generalem reſeruationem importans.

Item, quod poſſit ad ordines ſuſcipiendos arctatis prorogare terminos de dictis ſuſcipiendis ordinibus vſque ad proxima tunc a iure ſtatuta tempora, in quibus ſic arctati ſucceſſiue ad ipſos ordines promoueantur.

Placet, publicentur, & deſcribantur. V.

Lectæ, & publicatæ fuerunt ſupraſcriptæ Regulæ, Ordinationes, & Conſtitutionis Romæ in Cancellaria apoſtolica, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, Die vero Sabbathi vltima menſis Maij, Pontificatus Sanctiſs. D. N. Gregorij diuina prouidentia Papę XIII. anno primo.

Claudius Ceccholinus Cuſtos.

RESER-

RESERVATIO MENSIVM Apostolicorum, & alternatiua pro Episcopis residentibus.

Anctissimus in Christo pater, & D. N. D. Gregorius diuina prouidentia Papa xiij. cupiẽs pauperibus clericis, & aliis benemeritis personis prouidere, omnia beneficia ecclesiastica cum cura, & sine cura, sæcularia, & quorumuis ordinum regularia qualitercunq; qualificata, & vbicunque existentia, in mensibus Iulij, Augusti, Octobris, Nouembris, Ianuarij, Februarij, Aprilis, & Maij vsque ad quinquennium à die publicationis præsentis constitutionis computandum, extra Romañ. Curiam aliàs quã per resignationem quocunq; modo vacatura, ad collationem, prouisionem, præsentationẽ, electionem, & quamuis aliam dispositionem quorumcunque collatorum, & collatricum sæcularium, & quorumuis ordinum regularium (nõ tamen S. R. E. Cardinalium, aut aliorum sub concordatis inter sedem apostolicam, & quoscunque alios initis, & per eos qui illa acceptare & obseruare debuerũt acceptatis, & obseruatis, (quæ lædere non intendit, cõprehensorũ) quomodolibet pertinentia dispositioni suæ generali

ter

ter reſeruauit. Volens in ſupplicationibus, ſeu conceſſionibus gratiarũ, quę de dictis beneficijs tunc vacantibus etiam Motu proprio fient, de menſe in quo vacauerint diſpoſitiue mentionẽ fieri, aliquin gratias nullas eſſe. Ac priuilegia, & indulta apoſtolica diſponendi de huiuſmodi beneficijs, aut quod illa ſub huiuſmodi reſeruationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibuſuis derogatoriarum derogatorijs, ac fortioribus, efficatioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & alijs decretis quibuſuis pſonis, & collegiis, cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, & conditionis exiſtentibus quomodolibet cõceſſa, aduerſus reſeruationem huiuſmodi minime ſuffragari. Inſuper Sanctitas ſua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis intenta, ipſis, quandiu apud Eccleſias, aut Diœc. ſuas perſonaliter reſederint dumtaxat, de omnibus, & quibuſcunque beneficiis eccleſiaſticis, cum cura, & ſine cura, ſęcularibus, & regularibus, ad liberam ipſorum dumtaxat, non autem aliorum, cum eis diſpoſitionẽ ſeu præſentationem, vel electionem pertinentibus, quæ in antea in menſibus Iunij, Auguſti, Octobris, Decembris, Februarii, & Aprilis extra curiam ipſam vacare contingerit (dummodo aliàs diſpoſitioni apoſtolicę reſeruata, vel affecta non fuerint) libere diſponendi facultatẽ conceſ-

ſit,

ſit, Ac etiam voluit, quod ſi ipſi in collatione, aut alia diſpoſitione beneficiorum in aliis ſex menſibus videlicet Iulii, Septẽbris, Nouẽmbris, Ianuarii, Martii, & Maii vacaturorum (quæ etiã diſpoſitioni ſuæ, vt præfertur, reſeruauit) ſeu etiã aliorum diſpoſitioni ſuæ, & dictę ſedis alias quo modolibet reſeruatorum, vel affectorum ſeſe in tromiſerint, aut quo minus prouiſiones, & gratiæ Sanctitatis ſuæ de illis debitum effectum cõſequantur, impedimentũ quoquomodo præſtiterint, vſu & beneficio prædictæ facultatis eo ipſo priuati exiſtant, ac collationes, & aliæ diſpoſitiones de beneficijs illius prætextu deinceps faciendæ, nullius ſint roboris, vel momenti. Illi verò qui gratiam alternatiuæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem huiuſmodi per patentes literas ſuo ſigillo munitas declarare, & literas ipſas huc ad Datarium Sanctitatis ſuæ tranſmittere teneantur. Quibus ab eo receptis, & recognitis tunc demum, & non antea vti incipiãt gratia ſupradicta, decernens in prædictis omnibus per quoſcunque &c. Iudicari debere. Ac irritum &c.

Placet, publicetur, & deſcribatur. V.

Lecta,

Lecta, & publicata fuit supraſcripta Regula Romæ in Cancellaria apoſtolica, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, die vero Iouis vigeſima ſexta menſis Iunij, Pontificatus Sanctiſs. D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XIII. Anno Primo.

Claudius Cicholinus Apoſt. Cancell. Cuſtos.

PROROGATIO EXPEDITIONUM fel. rec. Pij Papę IIII.

SAnctiſſimus in Chriſto pater, & Dominus noſter Dominus Gregorius diuina prouidentia Papa xiij. qui in craſtinum ſuæ aſſumptionis ad ſummi Apoſtolatus apicem per certam conſtitutionem ſuam voluerat, quod conceſſa per fel. rec. Pium Papam V. prædeceſſorem ſuum, & de eius mandato expedirentur in forma, Rationi congruit, ſub die coronationis ſuæ (vt moris eſt), Et idem quo ad cóceſſa per piæ me. Pium Papam Quartum etiam prædeceſſorem ſuum ad ſex menſes duntaxat ab ipſa die coronationis incipiendos obſeruari voluerat, Volens ipſorum, qui literas ſuper conceſſis per eundem Pium Quartum prædeceſſorem nondum

nondum expediuerint, indemnitati consulete, dictos sex menses ad alios sex menses a fine primo dictorum sex mensium computandos, prorogauit.

Placet, publicetur, & describatur. V.

Lecta, & publicata fuit suprascripta Regula Romæ in Cancellaria Apostolica, anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, Die vero Sabbati octaua mensis Nouembris, Pontificatus præfati Sanctiss. D. N. Papæ, anno primo.

Claudius Cicholinus Custos.

